

Jézus mondja:
Jöjjetek énhozzám mindnyájan,
akik megfáradtatok és terheket hordoztok,
és én megnyugvást adok nektek.

Sida Jenő: Könyörgés csodáért

*Az ökör ismeri az ő gazdáját,
a szamár is tudja jászla urát,
csak te, Izrael,
nem ismered föl a te Uradat.*

*Pedig hajnalodik kelet felől.
A mérhetetlen fény és árnyék
itt áll jobbom felől
s vezeti véreembe mártott tollamat.*

*A siralmak völgyében nyüzsgő tömeg.
A vakok látni akarnak,
a süketek hallani
s a poklosok szája gyógyulásért vonaglik.*

*Arcom patakozó könnyét
a felkelő nap üstöke letörli
s az elnémult sokaság fölött
a lángrahasadt egekbe kiáltok:*

Adonai, tégy csodát!

Lelkipásztor: Molnár Sándor
Lelkészi fogadóórák:
Kedd 9.00-12.00
Csütörtök 14.00-18.00.

Cím: 2051 Biatorbágy, Nagy u. 28.
Telefon: 06 23-310-310
06 20-417-3311

e-mail: malombya@unicommail.hu

A gyülekezet honlapja, igehirdetéseikkel:

Alkalmaink:

Vasárnap

- 10.00 Istentisztelet (havonta
úrvacsora)
Gyermek-istentisztelet,
gyermekmegőrzés
11.00 Kávézó-teázó (havonta egyszer)
17.00 Tanítói alkalom: Gyülekezetépítés
(havonta kétszer)

Kedd

- 16:00 Konfirmáció 2.
17:00 Konfirmáció 1.
18:00 Imaóra a hónap 2. és 4.
keddjén
Hónap 3. keddjén a
B.R.F.K. (Biai Református
Férfikör) alkalma
19:00 Hétórai tea a hónap
első keddjén

Szerda

- 18:00 Felnőtt konfirmáció

Csütörtök

- 9:00 Mamakör hónap
második csütörtökén
Biblióra
18:00

Péntek

- 17-18:00 Énekkari próba (gyermekek)
18:30 Énekkari próba (felnőttek)

Szombat

- 14:30-18:30 Női délután (esetenként)
Foltvarró klub a hónap 2. és
4. szombatján
16:00 Kis ifi
18:00 Nagy ifi

ÖRÖMMONI

A reformáció öröksége

Egy történet szerint, mikor Darwin, az evolúciós tan atyja 1833-ban Tierra del Fuego földjén járt, olyan elmaradott embereket talált ott, akikről úgy vélte, hogy teljesen alkalmatlanok a civilizált életre. Ezt írta róluk: „Fuego lakói a barbarizmus nyomorúságosabb állapotában vannak, mint amit valaha emberi lények között láttam.” Annál inkább meglepődött, amikor harminchat évvel később újra eljutott közéjük. Nem akart hinni a szemének az ott élők életét látva. Mikor megtudta, hogy a változást az evangélium hirdetése idézte elő, levelet küldött a Londoni Missziótársulatnak. „Büszkének érezném magam, ha bizottságuk a társulat tiszteletbeli tagjává választana” – írta levelében, majd később huszonöt font adománnyal is támogatta a misszió ügyét.

Milyen csodálatos hatalom az evangélium! Ezt a történetet olvasva nem nehéz megérteni, hogy Pál apostol miért nevezi féltve őrizendő „drága kincsnek”, mikor a Timóteushoz intézett levelében ezt írja: „A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által!” (2Tim 1,14.)

A reformáció ünnepének közelében Pál szavait olvasva más is eszünkbe juthat: például az, hogy milyen nagy kiváltság annak a reformációnak örököseként élni, amely az evangélium drága kincsét újra megtalálta és ránk hagyta.

De vajon mit jelent a reformáció örököseinek, az evangélium letéteményesének lenni?

Erre a kérdésre az igéből adható legkézenfekvőbb válasz, még pedig az, hogy gazdagságot jelent. Ha az evangélium drága kincs, akkor befogadása gazdaggá tesz. Az evangéliumot az teszi drága kincssé, hogy Isten

amit érettünk, bűnben elvetett. Azt, hogy úgy szeret, hogy az ő egyszülött Fiát, Jézusot, válságul érte. Továbbá, hogy pedig nem kell mást tenni, jó hírt. A reformáció áldása az embereket elvezette ehhez az evangélium örököseinek lekötelező dolog, mert Isten felkínálja mindazt, amit Jézus el magában a földre: a bűnbocsánatot, az Isten országát. Műsaját Bibliánkban ezt a szánt kincset?

A kincssel azonban Isten dagságot, hanem felelősséget. A kincs megőrzésének felelősséget ki Pál apostol szavaiból is, az a kincs megőrzésére szólítja a hívőket, hogy mennyire ne mutassa, hogy részéről ez a féltés. A reformációban Jézus arról beszél, hogy Isten munkálkodik ebben a világban az ördög is, aki azon fáradozik, hogy hordozó ige ne jusson el a hívőkhöz, vagyis ne higgyen, és ne üdvözüljön, hogy a Krisztusról szólni elfeledtesse, vagy meghamisítsa félrevezetni magunkat, me az evangélium azon az egyen a reformátorok hirdettek!

Az evangélium kincsét természetesen nem elrejtjük, hanem éppen ellenkezőleg adjuk tovább, hogy minél többen megismerjék, és gazdag

„Legyen meg a Te akaratod”

Cseke Ildikó a beszélgetés fontosságáról

„Szerintem, minden istentiszteleten mindenkinek más-más padba kellene ülnie, hogy mindig más testvérnek köszönjön, mással beszélgesse, hogy ismerjék meg egymást a gyülekezeti tagok” – mondja Cseke Ildikó, aki mostanában néhányszor „hivatalból” köszöntött a templomajtóban, hiszen a presbiterválasztást előkészítő bizottság tagjaként tiszte volt a tájékoztató kézbeadása. Ildikó más vasárnapokon ugyanilyen kedvesen mosolyogva fogad, és mindig van egy-két mondata az újonnan érkezőkhöz is.

„Talán szolgálat is a mosolyom, amit persze tudat alatt teszek, az utcán is előfordul, hogy mosolygok. Van, aki furcsán néz rám ezért, de akadnak olyanok is, akik visszamosolyognak” – mondja és mindjárt hozzáteszi, hogy a mosoly mellett az egymás köszöntését is nagyon fontos közösségi kapocsnak tartja. „Leginkább a gyülekezetben szeretnék visszaköszönni” – fogalmaz jogosan, pedagógusi szíjjal.

Cseke Ildikó ugyanis 35 éve tanít, ugyanabban a középiskolában, ahol maga is tanulta a szabás-varrás mesterségét. A több évtizedes pálya kezdetéről meséli, hogy a Veres Pálné Gimnáziumban egy nyugdíj előtt álló, idős tanárnő vezette a gyakor-

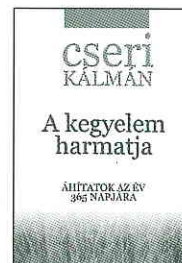
így miután kiderült, hogy Ildikó pedagógusnak készül, az oktató azt tanácsolta neki, hogy tanuljon meg varni, és majd visszamehet az ő helyére. Elvégezte tehát a kétéves szakmunkásképző iskolát, és jelentkezett tanítani a gimnáziumba. Ott azonban akkorra megszűnt a gyakorlati foglalkozás, így elfogadta a szakmunkásképző ajánlatát, náluk maradt képesítés nélküli oktatónak. Munka mellett járt a főiskolára, volt vezető beosztásban, jelenleg gimnáziumi és technikai osztályokat tanít az egykori szakmunkásképzőben, ami ma már iparművészeti szakközépiskolaként működik.

„Javában dúlt a szocializmus 1976-ban, amikor az első szakmai minősítésem alkalmával az igazgatónő, – aki megtudta, hogy templomba járok – behívatott, és kérte, végezzem el a marxista-leninista esti egyetemet, hogy tudjam, mit kell mondani a gyerekeknek, ha Istenről kérdeznék... Erre én azt feleltem: nem megyek! – Úgy történt, ahogy az Ige fogalmaz: „Ha királyok elé visznek titeket, ne gondolkodjatok azon, hogy mit mondjatok”. Sőt, még azt is hozzátettem, hogyha ezért el akar küldeni az iskolából, elmegyek magamtól. – Nem kellett elmennem! Azóta sem értem, hogyan lehetett bátorságom mindehhez, és hogyan nem lett következménye. Azt viszont biztosan tudom, hogy Isten szólt bele itt is az életembe.”

Az imádság ereje

A Tökről Biára érkező Cseke-házaspár már Zugor István lelkesége alatt otthonra talált a biai református gyülekezetben. Zsófi néni rendszeresen vitte a három lányt templomba, és jártak más alkalmakra is. „Az első gyülekezeti élményeim egyike pár éves koromban lehetett, ahogy ültem anyukám mellett a padban, és vonultak be a presbiterek az áldott emlékü Zugor Pista bácsival az élen, fekete ruhában, mint az oszlopok, azt éreztem, hogy biztonságban vagyok itt, az erős emberek között, ez egy jó hely” – emlékezik Ildikó, aki már a születése előtt kötődött a gyülekezethez. „Édesanyámnak nehéz terhessége volt, veszélyben forgott az ő és az én életem is. Édesanyám lelki testvérei rendszeresen imádkoztak értünk, ezért amikor megszülettem, nemcsak a szüleim tartották Isten ajándékának az érkezésemet, hanem például Bokodi Irma néni, Karikó Erzsébet néni, akik számára imádságuk meghallgatását jelentette ez, ahogy Zugor tiszteletes úréknak is, akik naponta jöttek, hogy együtt imádkozzanak édesanyámmal az életemért. Ez a hálás szeretet vett körül később

Könyvajánló

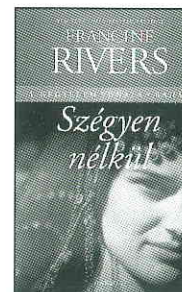
Cseri Kálmán: A kegyelem harmatja – Áhítatok az év 365 napjára

Cseri Kálmán elmélkedéseinek különleges vonása az a sokszor elfeledett tapasztalat, hogy a hit gondolkodnivalóval is szolgál. Az év minden napjára szóló üzenetek – ha szánunk eltűnődni rajtuk – Isten kegyelmének harmatjával üdítik fel lelkünket.

370 old. ára: 2.500-ft

Megjelenés alatt, mihelyt készleten lesz a kiadónál, igyekeznünk mi is azonnal hozni az irat-terjesztésbe. ☺

Megjelent Francine Rivers regénysorozatának sokak által várt újabb két kötete:

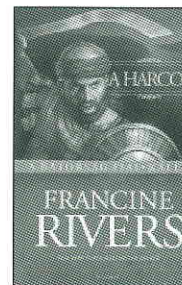

Szégyen nélkül – Francine Rivers

Az amerikai bestseller szerző bibliai szereplőkről szóló sorozatának második kötetében egy prostituált életén keresztül szembesülünk az élő hitből fakadó önfogadás gyötrelmes, ám sikeres útjával. Ráháb családja és társadalma értékrendjével és szokásaival szembeszáll-

va küzd megszentelt küldetése végrehajtásáért.

A harcos – Francine Rivers

Azok mögött a férfiak mögött, akik alakították a történelmet, ott állnak azok a hősök, akik örökre megváltoztatták azt. Népszerű sorozatának második kötetében az ószövetségi Káléb életét tárja eléünk. Azét a férfiét, akinek lelkesedése és Istenbe vetett hite segítette Izrael népének birtokba venni az ígért földjét. Személyében egy szenvedélyes, alázatos, elkötelezett és hűséges embert ismerhetünk meg, Józsué legfőbb támaszát, aki a végsőkig ellenállt a kísértésnek és a bűnnek.

ÖKUMENIKAI KÖNYV

2011. NOVEMBER 5. FALUHÁ

Fővendégek a szülőn

a 20 éves Harmat Kiadó és az év

- 9.30 óra: Könyvek természeteknek – Schmitt
- 10.00 óra: Levente Péter és gyerekműsora
- 11.30 óra: Döbrentei Ildikó dedikálás és I
- 15.00 órától Ember, a Luther, a Kiadó könyveiből előadások, besz
- 16.00 órától Virág a Family r Zsófia a házasság Krisztina Nemes Gyula a vezetési lelki gondokról és Varga Miklós a K
- 18.00 óra: Lighthouse Music amelynek lelke ve

A belépés egész nap c

Mindenkit szeretett Biatorbágyi Ökumenikus Műv

Megjelentek a 2012-es Kérüg irat-terjesztésbe rendelésre hozun katalógusból tudnak a testvérek istentisztelet után 1-2 hetes sz illetve még több részlet találha www.kerugma.hu honlapon.

Impresszum

A BIAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍRLEVELE

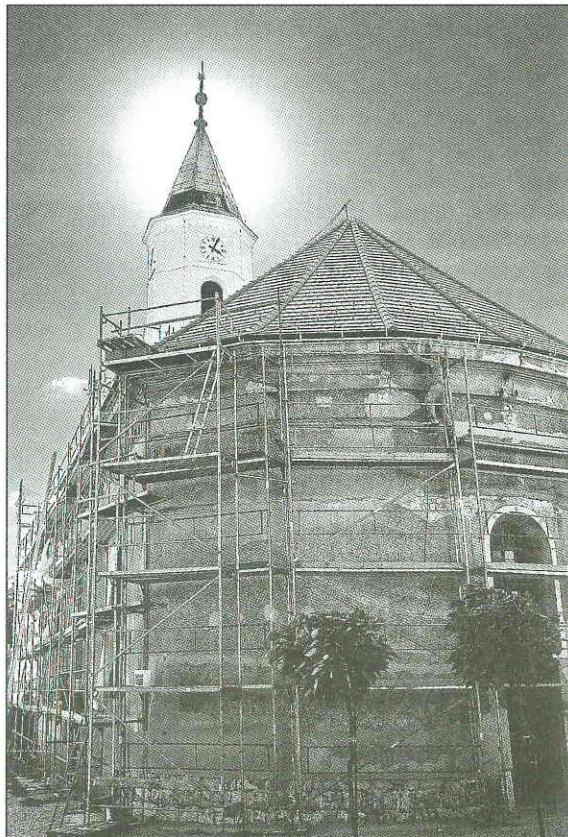
Megújul(t) a templomunk!

Köszöntöm a Testvéreket!

Rendszeresen jelentkezem az Örömondóban, hogy tájékoztassam a gyülekezetet a templomunk felújítási munkálatairól. Most vázlatosan szólok az utolsó írásom óta történt eseményekről, majd a karácsonyi lapszámomban bővebben számolunk be.

Az utolsó híradás óta gyakorlatilag elkészült a külső felújítás, amit a testvérek is észleltek. Természetesen apróbb teendők vannak még a külső munkálatokban, de a munka lényegi részén már túl vagyunk. Buzog bennem a hála Mennyei Atyánk felé, hogy a kezdeti nehézségeket követően olyan nagyszerűen alakította a külső körülményeket, hogy a mesterembereknek csak igen ritkán kellett a rossz idő miatt az eresz alá húzódniuk. Ritkaságszámba megy, hogy szeptemberben ilyen kevés eső legyen, de ennek mi a jelen helyzetünkben nagyon örültünk, mert volt mód pótolni a júliusi sok csapadék miatt elmaradt munkákat.

A sok-sok hála indító hír mellett szeretném tájékoztatni a gyülekezetet, hogy anyagilag hogyan is állunk a felújítással kapcsolatosan. Amint azt már korábban jeleztük, a felújítás tervezett kiadásait 20 millió forintra becsültük a bekért és értékelt árajánlatok alapján. Az akkori becsléseink pontosnak bizonyultak, viszont a felújítás során jelentkezett több, fajsúlyos pótmunka, amelyek mellett nem haladhattunk tovább, ilyenek voltak a templom körüli víz-

előkertjének a kialakítása, valamint a kerítés újraépítése. Ezen pótmunkák értéke 4,5 millió forintra rúgott, de a munkák esetleges elhalasztása, a jelenleg elvégzett homlokzat felújítás élettartamát jelentősen csökkentették volna, valamint az előkert és kerítés rendbehozatalának elmaradása miatt nagy hiányérzet keletkezett volna a gyülekezet nagy többségében. A jó hír viszont az, hogy az eredetileg tervezett 20 millió forintos bekerülésnél több pénzt, mintegy 22,5 millió forintot tudtunk összegyűjteni. Ismételni nem akarom magam, de újra a hála tör fel belőlem, hogy Istenünk milyen szerető és gondoskodó Úr!

Persze a testvérek jogosan kérdezhetik, hogy ugyanakkor hiányzik még nagyjából 2 millió forint!? Ez igaz, valóban így van. Idáig még minden számlánkat ki tudtuk fizetni, de mire a kedves testvérek olvassák a beszámolót, addigra Honvéd Róbertnek, aki végig lelkiismeretesen vezette a felújítást, mint fővállalkozó, már tartozni fogunk 2 millió forintra, amelynek az összegyűjtése ránk, a gyülekezetre vár!

Ezúton is megköszönöm a testvérek eddigi adakozó készségét, amely őszintén példa értékű, de továbbra is szeretnék mindenkit buzdítani, hogy lehetőségeihez mérten még támogassa a felújítást anyagilag is, hiszen jól tudjuk, látjuk, tapasztaljuk, hogy a jó kedvű adakozót szereti és megáldja az Isten!

**Mohácsy István
pénzügyi gondnok**

A csendes, mindig kedves Cseke néni szintén hűséggel imádkozott sokakért. Mint Ildikó mondja, az édesanyja imádsága egész életén át kísérte, és bizonyos helyzetekben megfoghatóan érezte a hatását. „Sőt, az imádsága az elmenetele óta is tart minket. Mert fantasztikus ereje van a másik emberért való imádságnak! Mi talán többször kimondjuk, hogy imádkozom érted, mint ahányszor megteszünk, pedig ezért Isten képes megtartani egy másik embert.” Ez a hiteles élet tette természetessé a fiatal lány számára is Isten valóságát.

Az útmutatók

A kamaszkor kérdőjelei persze Ildikót sem kerültek el, de Uray Géza, később Szarka Miklós szolgálatai, a hittan, majd ifjúsági órák, a lelkipásztorok odafigyelése, féltő szeretete sokszor segítettek neki az Isten útján maradni. „Az első trauma Uray Géza halálakor ért, fel kellett tennem a kérdést, hogy miért is járok templomba? Fiatalként természetes, hogy az emberhez kötödsz, előbb talán miatta jársz templomba is, de Uray Géza jó példát adott, és Istenre mutatott. Szarka Miklós pedig szinte a gyermekeiként szeretett bennünket, csibész kamaszokat. Ő vezette a nagy ifit, sokat volt velünk, évente egy-egy hetet közösen táboroztunk, és a hétköznapjainkban is figyelt ránk. Fontosnak tartotta például, hogy világot lássunk, küldött bennünket Németországba táborba, ami nagy szó volt a 70-80-as években egy fiatal számára. Az ő Istenbe vetett hite, Isten iránti alázata szintén példát adott nekem. Bölcs tanácsai hitbeli és magánéleti problémáinkban egy életre irányt szabtak sokunknak.”

Ildikó közben járt teológiára, előbb évekig egyik ifis társával, majd egyedül vezetett ifit, énekelt a kórusban, ahol ismét szolgál, és édesanyját követve egyházfenntartói járulékot szed. A sok-sok öröm és áldás mellett – nem titkolja – neki is kellett nehézségekkel megbirkóznia. „A legdrámaibb szembesülésem önmagammal és Istennel talán a 80-as évek végén történt, amikor Isten „bejött a belső szobámba”, és életem egyik komoly döntésében, amikor azt mondtam, most legyen meg az én akaratom, Isten egyértelműen azt válaszolta, hogy nem. Míg ifjabb voltál, oda mentél ahova akartál, most más övez fel téged és oda mégy, ahova én küldelek – hangozott az üzenet. Megértettem, hogy ezek után nem én irányítom az életemet, hanem Isten. „Legyen meg a te akaratom!” És ettől teljesen föl szabadultam, mert rendeződtek az erőviszonyok az életemben. Igazán

élmemem, hogy Istennek van válméletem minden kérdésére, csak beszélgetni vele. Évtizedekre vissza az Útmutatókat, amelyek szerint a ezekbe följegyeztem a velem történ ményeket, és Isten ezekre adott ig hiszem azonban, mi jóval többet be mint Istennel, pedig ha számba vess: jelentéktelen dolgokban is tapaszt tését, bátran bízhatjuk őrá magunk Szádv.

Mezey Katalin:

Uram, ha nem vi

Uram, ha nem vezet mindég tuskés utakra aligha ismernék rá sorsomban kéznymom Uram, ha nem vezet akkor senkim se voln aki vergődő, lázas lelkennek válaszolna

Nem tudom, hogy ta tereiden, Hatalmas, időd, erőd miként va hogy meghalljal, meg hogy érkezik egyszer kérdésemre a válasz, amit tudom, Te küld ami mögött Te állasz

Elég nekem, hogy ha elég már, hogy Te m Nem kérdezem, ki va Nem ostromlom a tit A mellkasomban lüki égboltod ölen élek, már nem lázad a gög hogy ésszel föl nem c

„... hogy mindenki tudja, milyen hálás vagyok az Úrnak!”

Szobon nőttem fel húgommal egy nevelőotthonban. Hétéves voltam, amikor szülők nélkül maradtunk. A kisiskolás évek alatt erősen támaszkodtunk egymásra, és az az érzés élt bennünk, hogy nem vagyunk egyedül, mert „Valaki” nagyon vigyáz ránk. Ma már értem, amikor a zsolttáros így fogalmaz: „Ha atyám és anyám elhagynának is, az Úr magához vesz engem”. Sok szép dolog történt velünk akkoriban, szigorúságuk ellenére szerettek a tanáraink, szerettek a nevelőink és az osztálytársaink is.

Tizenhárom éves elmúltam, amikor egy komoly betegség miatt Vácott, a kórházban töltöttem két hónapot. Hozzám nem jöttek látogatók, de az orvosok, a nővérek körül voltak a gondoskodásukkal, tanultak és beszélgettek velem. A szeretet itt is elérte, elhatároztam, hogy én is segíteni fogok a gyógyításban. Így is lett: Vácra mentem tanulni az egészségügyi szakközépbe, és egyre erősebben élt bennem a segíteni akarás, minden napot élveztem, amit a betegek között tölthettem. Itt, a középiskolában érintett meg a hit ereje. Györgyi nevű osztálytársam és barátnőm beszélt nekem először a Bibliáról, az ima erejéről és Jézus Krisztus szeretetéről. Velük mentem először templomba, megismertem a keresztyén család életét, szeretetét, és hihetetlen vágy fogott el Isten után. Az érettségi után útjaink külön váltak, de kaptam egy Bibliát Györgyitől, amit sokszor elővettem, olvastam, de még mindig hiányzott valami...

Megtérésem itt, Bián történt. Hiszem, hogy férjem, aki addig jó barátom volt, Isten akaratából lett a társam. Megosztottuk egymással hitbéli bizonyosságunkat, és rájöttünk, az utunk ebben is közös... Mégis a Mindenható eszközeként a fiam vezérelt bennünket a gyülekezetbe. A vágy benne, hogy templomban hallgassa az igét, hogy

hittanra járjon, meggyőzött bennünket. Az első istentiszteleten, amelyen itt részt vettünk olyannyira megérintett az Isten igéje, hogy felismertem: ez az, ami kitöltheti a szívemet. Istennek ajánlottam életem mindenestül. Itt kaptunk áldást a házasságunkra, és gyermekevelésünkben is hitben próbálunk járni. Fontosnak találtam azt is, hogy konfirmáljak, mert akartam, hogy mindenki tudja, milyen hálás vagyok az Úrnak, amiért mindig velem van, kezemet fogja és vezet az úton.

Jézus Krisztus az én szabadítóm is! Ugyanakkor rá kellett jönnöm, a hétköznapok nehezebbek egy keresztyén embernek, mert több az öröm, a mosoly, de több a harc is, az ömberrel és a környezetemben lévő emberekkel. Sokszor indulatosabb vagyok, harag van bennem, és nem könnyű mindezekkel szembesülni.

Mindennap kérem az Urat, mutassa meg azt is, hogyan tudnék szolgálni a gyülekezetben is. Ha időm engedi, elmegyek a női alkalmaikra, sőt, egy nap kíváncsiságból elmentem egy idősek összejövetelére. Hallgattam őket, és ámultam, hogy mekkora bölcsességet kaptak az Úrtól. Könnyek szöktek a szemembe. Isten drágaköveket helyezett közénk, jobban kéne nyitnunk feléjük, törődnünk velük, segítő kezet nyújtani feléjük. Talán ebben találok majd meg a szolgálatom. Mindenképp Istenre bízom ezt is.

Egyszer amint beléptem a gyülekezeti házunkba, nagyon kellemes illat érintett meg, mondtam is a lelkipásztorunknak, hogy olyan otthon-illat ez, talán ezt érezheti az a gyermek, aki az első hosszú utazás után hazaér. Isten kegyelméből én is hazaértem, mert az „Úr az én kősziklám, várom és szabadítóm, az én Istenem, őbenne bízom: az én pajzsom, üdvösségem sarva, menedékem”. (Zsolt 18:3)

Énekkari hírek

Tavasszal kórusunk ellátogatott Szászrégenbe, ahol öt napig élvezhettük az erdélyi testvérgyülekezet tagjainak vendégszeretetét. Néhányan a régi kapcsolatokat frissítették föl, mások most találkoztak először az ottaniakkal, de mindannyian jó hangulatban, örömmel beszélgettünk. Jártunk a sóbányában, csónakáztunk a Gyilkos-tavon, és gyönyörködtünk a Békás-szoros egyedülálló szépségében. Vasárnap az istentiszteleten a kórus szereplése után (a fenti képen) Molnár Sándor lelkipásztorunk hirdette az igét. A délutáni zenés istentisztelet keretében meghallgattuk az ottani ötven fős gyerekkórust, és a fiatalokból alakult Sófár Zenekart. Hazafelé a buszon aki csak szeretne volna, megoszthatta élményeit, amelyekkel mindannyian gazdagodtunk. Várjuk a mielőbbi találkozást!

Hamarosan megjelenik gyülekezeti énekkaraink első, saját karácsonyi cédéje, **Immánuel-Velünk az Isten** címmel! Istennek adunk hálát minden részletéért, mert gazdagon megáldotta a készítését!

Hívogatjuk a gyülekezet minden tagját a Faluházban megrendezendő **karácsonyi koncertünkre**. Az idén is árnjátékkal egybekötött koncertet adunk. Meghívott szólóénekesünk Randy Mayfield lesz, aki a Central kórusal együtt járt itt tavaly. Ő az ottani gyülekezet missziós lelkésze, aki nagyon szívesen vesz részt az idén karácsonyi koncertünkön. Hála Istennek, a nagy érdeklődésre való tekintettel két, egymást követő koncertet tervezünk az idén is a Faluházban: **december 11-én, vasárnap 17 órától és 18.30-tól**. A belépés

ujtalan, mégis jegyeket kell osztani, hogy a két koncerten a Faluházban lévő helyek egyenlően tevékenyben legyenek. A jegyek remélhetőleg november

december eleji kórustalálónál.

Budapesti Evangéliumi Lehetőségünk az Árnjátékos Előadására, az **16-án, pénteken** a budapesti várjuk elsőso gyülekezeti tagjainak a szép és ismerőseiket,

Kérjük továbbá tagjait, hogy a kórus szereplésében

események nem csupán az éneklés, hanem a Hiszem, hogy Isten ügyét és a képviseljük ezeken az alkalmakon.

Továbbra is szeretettel várjuk a kórus soraiba, különös tekintettel a szerető férfiakra!

Fűtő

Konfirmáció 21

Gyülekezetünkben idén pünkösd és öt felnőtt tett konfirmációt.

Imádkozzunk értük!

Bhután: A világ legkevésbé evangelizált országai közé tartozik. A sajátos formában gyakorolt tibeti buddhizmus sok-sok embert tart fogva bálványimádásával és okkultizmusával. Az országban élő keresztyéneknek szenvednie kell a hitükért. Imádkozzunk, hogy mindig legyen aki bátorítja, tanítja, hitükben erősíti őket.

Egyiptom: Mintegy ezer éven át keresztyén többségű ország volt. Imádkozzunk, hogy ismét felismerjék, nem az iszlám a megoldás, és újból megértsék az evangéliumot. Az elmúlt évtizedekben erősödött az üldözés, ezért gondoljunk imádságban arra, hogy az egyiptomi keresztyének tudjanak kitartani a hitük mellett.

Irán: Az iráni egyház egyre nagyobb szegénységben él: a hívőknek növekvő üldözéssel kell számolniuk, és sokan közülük mártírként halnak meg. Jelenleg tilos az országban Bibliákat, keresztyén könyveket nyomtatni és terjeszteni. Imádkozzunk, hogy az ott élő keresztyének állhatatos hitet találjanak Jézus Krisztusban.

Mongólia: Dicsőítsük Istent, mert Mongólia – a valaha legzártabb államok egyike – ma már viszonylag nyitott, és mintegy 400 misszionárius tartózkodik az országban. A mongol hívők kb. 4-5000 vannak, több mint 60 gyülekezetben. Az ország lakosságának 90%-a gyakorolja a lámaista buddhizmust. Az ősi sámánhit és az asztrológia is részévé vált sok ember életének. Imádkozzunk, hogy Krisztus ereje szabaddá tegye őket.

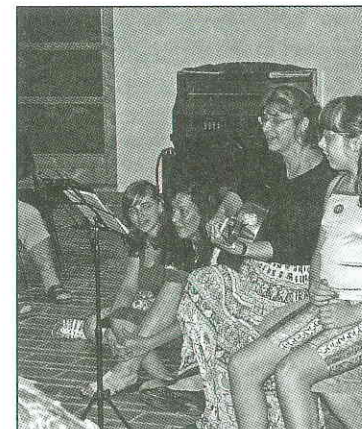
Kenya: Az afrikai országok közül Kenyában a legmagasabb az evangéliumi hívők száma. A Kenyában élő muzulmán népcsoportoknak eddig kevésbé hirdették az evangéliumot, miközben ők egyre aktívabban vannak jelen az oktatásban, mecseteket építenek, és megjutalmazták az iszlám hitre áttérő keresztyéneket. Imádkozzunk a közöttük végzett különleges missziói munkáért. Kenya lakosságának több mint 14%-a volt AIDS fertőzött 2000-ben. Imádkozzunk, hogy a keresztyének szeretettel szolgáljanak a betegek valamint árváik felé.

(Forrás: Operation World imanaptára, www.operationworld.org)

Áldjuk Isten nagy kegyelmét...

...énekeltek örömmel a Tahiban megrendezett nyári egyházzenei héten, amelyen a gyülekezet Sola Gratia kórusából heten vettünk részt. A Református Egyház festői szék környezetben lévő konferenciaközpontjába évek óta az ország különböző településeiről érkeznek.

Idén az egybesereglett, mintegy 65 fős „alkalmi” kórus 10 művet tanult meg a hét során. A hangszeres kísérettel előadott darabokat a jelenlévő karnagyok dirigálták, s a hétvégén Tahitófaluban, Leányfalun, az Idősek Otthonában, majd vasárnap este a pócsmezei gyülekezetben adtuk elő. A hét zenei vezetője Tömöl Gabriella / Felvidék/ és Berkesi Sándor debreceni karnagyok voltak. A lelki alkalmakat Csuka Tamás váci református lelkész vezette, akinek segítségével a váci egyházba is ellátogattunk. A bibliakörös – börtönben hitre jutott – fogvatartottakkal együtt énekelünk és imádkoztunk, és megrendülten hallgattuk bizonyágtételeiket.

Jó volt itt is megtapasztalni, h mélysége az emberi életnek, ah Isten szeretete ne tudna utánun „áldjuk Isten nagy kegyelmét, embert, s bűnét! Halleluja! Halle

Kapcsolataink...

Családos tábor Piliscsabán

Piliscsabán, a Makovecz Imre tervezte Pázmány Péter Katolikus Egyetem Josephinum kollégiuma adott otthont a nyári gyülekezeti családok táborunknak, amelyen idén kicsit kevesebben vettünk részt, mint régebben. A kulturált környezetben testvéri szeretettel fogadtak bennünket. Kényelmes, szép szobákban

laktunk, elegáns étteremben vacsoráztunk. A finom ételek n linket házilag készítettük, ami is jelentett a közösségfejlesztés királyi reggeliket. A kapcsolat éj a szabadidős programok, a veté lehetőséget adott, amint a beszé fő témája is ez volt.

Pál Efézusbeliéhez írt levele az eddigi rendtől eltérően, két Fűtő Róbert és Sipos Szabolcs rünk vezetésével. Beszélgettünk való szeretetéről, és arról, hog

hogy az embe ban. Mi csolatai munkal kezethe problér visznek günk les békessé mással hétközr ink meg kereser

Biatorbágyi vendégek Szászrégenben

(Kedves, szászrégeni testvérünk az alábbi írást a látogatásunk utáni napokban elküldte, azzal a kéréssel, hogy a mi gyülekezeti lapunkban is megjelenhet-e, ugyanis Szászrégenben egy újság leköszölt. Örömmel eleget téve a kérésnek, szeretettel ajánlom olvasásra az alábbi cikket! A Szerk.)

Mindannyian tudjuk, hogy nem igazán könnyű a kisebbségi sors... Éppen ezért nagy örömet jelent számunkra az anyaországiak közeledése, érdeklődésük irántunk. Május 19. és 23 között 45 fős csoport látogatott városunkba a magyarországi Biatorbágyról. A biai református egyházközség szeretett képviselőit a szászrégeni, belvárosi református egyház fogadta.

A látogatás a két egyházközség közötti testvérkapcsolat fellendítését szolgálta, ugyanis a közel tíz esztendeje kezdődött együttműködés „lankadó” félben volt... A biai református küldöttséget Molnár Sándor lelkipásztor vezette, aki immár húsz esztendeje áll gyülekezete hű szolgálatában. A kedves magyarországi vendégeket „az előbb a szórakozás, azután a munka” jelszó vezérelte, hiszen a csütörtök esti megérkezést követően, a pénteki, valamint a szombati napot a kirándulásnak és a felüdülésnek szentelték. A Békási-szoros, a gyergyószárhegyi Lázár-kastély, a Gyilkos-tó, Korond, Szováta, valamint a parajdi sóbánya páratlan látványa lenyűgözték látogatóin-

kat, főként azokat, akik első alkalommal láthatták Erdély egyedi természeti adottságait.

Vasárnap délelőtt a belvárosi református templomban tartott istentiszteleten Molnár Sándor biai lelkész hirdetett ígét. Ebben Isten gyógyító erejére mutatott rá, de ugyanakkor arra figyelmeztetett, hogy noha egy ember betegségéből kifolyólag lehet vak és süket is, az úgymond egészséges emberek is szenvedhetnek átvitt értelemben ugyanezen betegségekben... Miért is van mindez? Azért, mert nem figyelünk kellőképpen egymásra, sokszor „süketek” és „vakok” vagyunk, hiszen nem reagálunk a mellettünk lévő ember kisebb-nagyobb gondjaira... Az istentiszteletet ünnepélyessé tette a biai református egyházközség Nefelejcs gyermekkórusa, és a Sola Gratia felnőtt vegyeskara. Mindkét kórust Fütöné Sípós Tünde karnagy irányította. Az elénekelt dalok felemelőek és szívhez szólóak voltak, a jelenlévő hívek hosszan tartó vastappsal jutalmazták. A délutáni órákban a magyarországi vendégek ifjúsági istentisztelet keretében a belvárosi református

dukolt. Mindketten a Peti édesapjától hallottakon gondolkodtak.

– Tudod, erre, amit apukád elmondott, egyáltalán nem is gondoltam. – töprengett Marci. – Szóval, én is szeretnék neked segíteni a verébfiókat gondozni, jó?

– Persze. – egyezett bele örömmel Peti. – Nekem meg folyton az jár az eszemben, amit Karcsiról mondott apa. Sose jutott eszembe, hogy Isten őt is szeretheti, sőt, tőlünk is azt kéri, hogy szeressük. Tudod mit? Próbáljuk meg! Hívjuk el fozizni holnap délután!

dásának hála, napról, napra erő míg egy szép napon kirepült a dol egyenesen az udvaron álló almafa fiú büszkén követte a tekintetével
– Láttad? Milyen jó, hogy megr Peti.

– Igen, most már én is tudom gondja van minden élőlényre, aká

BIBLIA-NYITOGATÓ Iskola

Kedves Gyerekek!

Hozzám hasonlóan biztosan ti is kedvelitek azt a gyümölcsöt, amelyet az elmúlt hete le a kertekben. Finom, édes leve van, de nem fán terem, hanem tőkén. Elárulhatom, a melyet már nagyon régóta természetnek hazánkban, sőt, a Bibliában is sokszor olvashat azon a tájon is ismerik évezredek óta.

Tehát, most a szőlővel kapcsolatos kérdésekre keressük a válaszokat a Bibliánkban. **Írd le a neveddel együtt egy lapra, és dobd be a gyülekezeti ház bejáratánál tal november 13-ig!** Minden helyes megfjítő ajándékot kap!

Jó bön

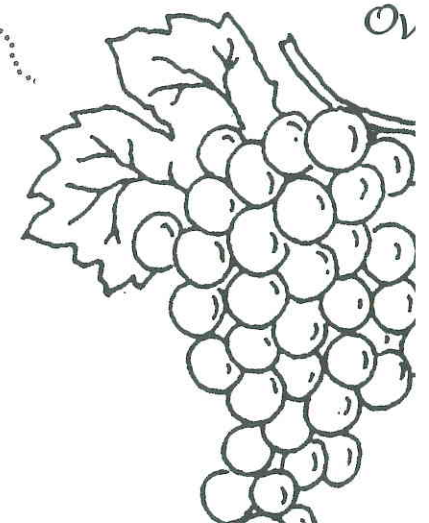
1. Mekkora szőlőfürtöt találtak Józsué és társai, amikor Mózes elküldte őket Ká kikélni? (4 Mózes 13, 17-24)
2. Mi volt a neve annak az embernek, aki nem akarta a szőlőkertjét a király ezért megölették? (1 Királyok 21)
3. A Máté evangéliuma 20. részében milyen munkásokról szóló példázatot olv
4. Egészítsd ki Jézus mondatát a János evangéliuma 15,1 alapján: „ Én vag,”, és az én Atyám a
5. Ugyanebben a fejezetben, az 5. versben mit mond rólunk Jézus, micsodák v

Találós kérdések

Olyan, mint egy túpárna,
görögdinnye, tövises,
gondolkozz csak, ne siess!

Se hárfája, se gitárja,
mégis szól a muzsikája.

Felhők közt lakik az égen,
sohasem járt erdőn, réten.
Mégis ő növeszt fűszálat,
zöldbe borít bokrot, ágat.

Egy verébnyes udvaron Peti éppen hazafele tartott az iskolából. Vidáman

A kis veréb

lóbálta kezében az iskolatáskáját. Igazán jókedve volt, hiszen arra gondolt, hogy leckeírás után kimegy focizni a barátaival a focipályára. Egyszer csak hirtelen elkomorodott. Az jutott ugyanis eszébe, hogy mi lesz, ha ott összetalálkozik Karcsival.

Karcsi új fiú volt az osztályban, nemrég költözött ebbe a városba édesanyjával. Senki sem szerezte őt az osztálytársai közül. Na persze, nem is adott túl sok okot arra, hogy szeressék: kötekedő, verekedős fiú volt, amolyan minden lében kanál. Ma is, a nagyszünetben a lányok haját húzgálta a folyosón, és amikor Peti a védelmükre kelt, ellene fordult. Ki tudja, mi lett volna a dologból, ha Kati néni, az ügyeletes tanár nem bukkan fel éppen akkor a folyosó végén. Így Karcsi nem merte őt tovább piszkálni, csak kiöltötte rá a nyelvét és elszaladt. Hú, ez a Karcsi! Micsoda undok gyerek! Hogy miért épp az ő osztályukba kell járnia?

Eddig jutott Peti a gondolatmenetében, amikor észrevett valamit az út szélén a fűben. Jé, mi lehet az? Mintha valami kis gombolyag feküdné ott, és mintha mozogna is! Ahogyan közelebb ment, már jól látta a kis pihegő tollcsomót az út menti magas fűben. Egy kis verébfióka, biztosan kiesett a fészekből. De hiába nyújtogatta a nyakát Peti, nem látott egyetlen madárfészket sem a felette magasodó diófán.

Most mihez kezdjen? Otthagyni nem volt szíve, hiszen akkor hamarosan elpusztulna. Nem telne bele sok idő, és egy arra tévedő macska biztosan felfalná. Meg aztán annyira kicsi még, nemhogy repülni, de még enni sem tud egyedül. Lesz, ami lesz, hazaviszi, és megpróbálja felnevelni.

Persze ilyesféle elhatározást tenni sokkal könnyebb, mint megvalósítani. Hiszen addig még rendben is lett volna a dolog, hogy hazavitte a pihegő kismadárkát, keresett egy régi cipősdobozt, kibélelte jó puha fűvel, és beletette a verebet. De valamivel meg is kellene etetni! Itt már megállt a tudomány. Tanultak ugyan természetismeret órán a madarakról, de Peti sehogy sem tudott visszaemlékezni, mivel is táplálkozik a veréb. Hát még a verébfióka? Bogarakat eszik-e vagy gilisztákat, esetleg magvakat? Ezt volna jó kideríteni.

Ekkor jutott eszébe, hogy édesapja biztosan tudna segíteni neki. Felkapta a kis dobozt a verébbel együtt, és útnak indult a pár utcával arrébb lévő asztalosműhelybe, ahol édesapja dolgozott. Alig fordult be az utcáson, összetalálkozott Marcival, aki éppen hozzájuk igyekezett.

– Szia Peti, hát te hová mész azzal a dobozzal? Mi van benne?

– Képzeld, találtam az út szélén egy kis verébfiókát. Hazavittem, csináltam neki egy jó kis vackot, csak nem tudom, mit adhatnék neki enni. Elmegyek apához a műhelybe és megkérdezem tőle.

– Ja, csak egy veréb? – legyintett Marci. – Már azt hittem, valami izgalmasabb dologról van szó! Minek pátyolgatod, úgys elpusztul!

– Hogy mondhatsz ilyet! – válaszolta Peti, felháborodva barátja nemtörődömségén. – Honnan veszed, hogy elpusztul? Én igenis fölnevelem!

– Á, nem érdemes az időt pocskékolni rá! Rengeteg veréb van a kertben, ez az egy ide vagy oda, igazán nem számít! Gyere, menjünk inkább focizni!

– Nem megyek focizni! – barátja okoskodása most már bosszantotta Petit. – Apához indultam, és el is megyek hozzá. De te menj csak focizni!

– Na jó, jövök veled én is. Most már kíváncsi vagyok, mit fog mondani az apukád.

Amikor odaértek a műhelyhez, Peti elmesélte a történeteket az édesapjának.

– Nagyon jól tetted, hogy nem hagytad ott, biztosan elpusztul volna. – mondta apa.

– Na látod, hogy jól tettem! – lökte oldalba barátját Peti.

– Miért mondd ezt? – csodálkozott apa.

– Hát, mert Marci azt mondta, hogy ne foglalkozz vele, fölöslegesen pocskékolom rá az időmet, úgys annyi a veréb.

– Komolyan így gondoltad, Marci? – fordult édesapja Marcihoz. – Tudod, én úgy gondolom, hogy Isten örül annak, ha segítséget nyújtunk egy kiszolgáltatott, védtelen kis teremtményének, még ha csak egy kis veréb is az. Szaladj, Peti, hozd csak ide a Bibliámat onnan, a polcra! Máté evangéliumában, a 10. fejezet 29. részében arról olvashatunk, hogy egy kis veréb sem eshet le a földre a mi Atyánk tudtán kívül. Isten számára minden élőlény fontos, hiszen mindet Ő teremtette. Ő mindannyiunkat nagyon szeret: téged is, Marci, engem is, Petit is, a szomszéd nénit is.

– Még Karcsit is? – vágott közbe Peti.

– Bizony, még Karcsit is. Látom rajtad, Petikém, hogy most ezen nagyon meglepődtél, de Isten bizonyosan szereti Karcsit, annak ellenére, hogy ilyen rosszcson. Persze nem a viselkedését szereti, sőt, azt szeretné, ha megváltozna. De Isten azt is tudja, amit mi nem tudhatunk Karcsiról, hogy miért ilyen.

Azt ti is tudjátok, hogy elváltak a szülei, az édesanyjával ideköltöztek a mi városunkba, ahol senkit sem ismer, és új iskolába kell járnia, ahol nincs egy barátja sem. Nagyon magányosnak érezheti magát. Mi lenne, ha megpróbálnátok szóba állni vele?

egyik nap reggel, amikor Peti a városba ment a templom felé, meglepetésére hatalmas ünnepi előadásán vettek részt. „Ami jó, az gyorsan telik!” Ez így történt a biatorbágyiak látogatása esetében is, hiszen a Szászrégenben töltött négy emlékezetes nap gyorsan elillant vendégek és vendéglátók számára egyaránt. Hétfő reggel érkezett a búcsúzás pillanata... A lényeg azonban maradt: a két egyházköziség között újjáéledt a testvéri kapcsolat, amit buzgó és elkötelezett módon őriznünk és ápolnunk kell!

Isten áldását kérve a biai református egyházköziség tagjaira, hadd fejezzem ki hálás köszönetemet Demeter József, Tamásné Demeter Orsolya, valamint Tamás Endre Ottó lelkipásztoroknak mindazért, amit a református egyház hívei érdekében

tenni fognak. Köszönet a vendégcsaládoknak, minden elismerés és megilleti a Dióház alkalmazottait, lelkes tagjait, akik a magyarországi gástanalattal ellátása érdekében fáradtan állnak.

Szabó Antal-Lor:

A biai csoport tagjai is csatlak Antal-Lóránd záró gondolataiban a köszönethez, amely a vendéglátók gyülekezet vezetőit és közösségét szer köszönjük, és Isten áldja meg életüket és a testvéri kapcsolatot!

Kedves Mindenki!

Az erdélyi útról szeretnék beszámolni. Az odafele úton a busz hátuljában egy rúdon lógtak a ruhák, és a gyerekek e mögött ültek. A hosszú úton sokat beszélgettünk, játszottunk, így hamar elszaladt az idő. Egy baj volt: nem működött a légkondicionálás, és az ablakokat sem lehetett kinyitni. Megsültünk. De utána észrevettük, hogy a fejünk felett voltak kicsi ablakok. Kinyitottuk a bunkerünkben, így meg huzat lett. Azért gyorsan telt az idő. Horgolni

tanultunk Mária nénitől és könti. Végre megérkeztünk a 12 órá: Nagyon szép a Dióház. (A gyűl háza, amely előtt készült a 6. o. Jók voltak a kirándulások, szép a templomban, sokat fényképezkedtem a vasárnap délutáni mezítláb mehetünk be a folyórt hettem azt is, hogyan harangozr

A visszaút is nagyon jó volt, ak tetőablak is elromlott. Így kitáma meg elkezdett esni az eső, ez esernyővel ültek a buszon. Nagy Szeretnék legközelebb is men

„Aki elkezdte bennetek a jó dolgot,
elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig.”

Nyári tábori élmények – az ifisták szemével

Az ifivezetők és órállók előzetes megjegyzése: Isten kegyelméből fantasztikus táborhelyszínekre juthattunk el. A Kis ifi 23 tagja a bakonyi Fenyőfőn, a Nagy ifi, 21 fővel a Tihanyi-félszigeten töltött csaknem egy hetet. Érezhettük Isten jelenlétét. Jó volt látni, ahogy egy-egy fiatal megért valami számára fontosat Isten Igéjéből, a keresztyén közösség lényegéből, a Teremtés szépségéből, és az formál rajta. Hálásak vagyunk minden egyes fiatalért Istennek! Alább ifisek beszámolójából szemelgettünk a teljesség igénye nélkül.

Kis ifisek tollából:

» Nekem nagyon tetszett ez a tábor. A helyszín, a programok, az alkalmak. Sokat segítettek a tanítások, bizonságtételek. Újra felgyulladt bennem a tűz, hogy több időt töltsék azzal az Istennel, aki engem nagyon szeret. Sok kérdésre kaptam választ. Új célok kerültek a szemem elé. Szóval, én nagyon hálás vagyok Istennek, hogy itt lehettem, és remélem, sok ilyen táborban lesz még része ennek a remekül összekovácsozott kis ifis csapatnak.

» Nagyon tetszett a Cuha-völgyi kirándulás, a pápai strand és a „játék határok nélkül”. Jó ötlet volt az angyalkázás (=falra kifüggesztett személyes

lapok, melyekre a titkos angyal csempészett dicsérő sorokat a tábor során), mert mindenki megtudhatta, hogy mások mit látnak benne értékesnek.

» Szerintem nagyon jók voltak a röplabdameccsek. Megértettem, hogy meg kell tudni bocsátani a másoknak még akkor is, ha nem kér bocsánatot, és úgy érzem, hogy nekem van igazam.

» Jó ötlet volt áttanulmányozni a Jónás történetét. Jónás milyen durva dolgokat élt át, saját életünkben mi is átélünk hasonlókat. Nagyon tetszett Jani és Noémi alkalma arról, hogy a mai világban is lehet az Isten igéje szerint együtt járni, biztosan mindenkinek sokat segítettek. Biztatást kaptam a napi együttlétre Istennel, nagyon jó volt a tábor.

terettségem megteremtését járja a gyülekezetben folyó munka anyagi és a fizikai terheinek felvállalásában,

- számon tartja a gyülekezetben folyó lelki munkákat, a problémák és kihívások ismeretében felügyeli, segíti és előmozdítja ezeket a szolgálásokat,
- valamelyik presbiteri bizottságban kész feladatot vállalni,

– nem tud hatai, de mindenképpen aki szellemileg és fizikailag e terhelhető a gyülekezet dolga

Kérjük a testvéreket, hogy e pontoknak megfelelően jelöljék presbitereket, hogy Isten áldás kezétünkön!

A presbiterválasztást segítő láthatják a gyülekezetünkben folyó (és tervezett) szolgáltatásokat. Ezek azok a feladatok, amelyekben a presbiterek aktív szolgálatára i

Missziói bizottság

- Evangélizációs alkalmak előkészítése
- Kereszt-kérdések sorozat szervezése
- Iratterjesztés
- Gyülekezeti hirdetőtábla
- Bel- és külmissziós kapcsolatok, alkalmak
- Web oldal gondozása
- Bia TV

3-5 munkacsoport

Istentiszteleti bizottság

- Templomba érkezők köszöntése
- Prédikációs sorozat tervezése
- Liturgiai kérdések
- Zene-énekes könyv
- Énekkar
- Úrvacsorai segítők
- (terítés, mosogatás)
- Virágfelelős

7 munkacsoport

Presbitérium

Közösségi bizottság

- Imaóra, Istentisztelet előtti imapercek és ima lánc
- Lelkigondozás/ egyházfegyelem
- Gyermekmegőrzés
- Kávézó-teázó
- Családos kör
- Gyülekezeti-tábor szervezés
- Női bibliaóra
- Mamakör
- Férfikör
- Idősek alkalma
- Foltvarró klub
- 5. vasárnapok
- Örömondó

8-12 munkacsoport

Műszaki-építési bizottság

- Udvar és kert-gondozás (fűnyírás + hólapátolás)
- Felújítások, karbantartás
- Temető gondozás
- Hangtechnika - MP3

4 munkacsoport

Diak bizo

- Család- és id
- (kazetta szolg
- Szegény gonc
- Beteglátogaté
- Gyülekezeti
- Termelői piac
- Közegyházi d
- mények tám

5 munk

Katecl bizo

- Templomi gy
- Iskolai hitokt
- Konfirmandu
- Ifjúsági szolg
- Bibliaóra
- Vasárnap est
- alkalmak
- Reformációi

5-7 munl

Pénz bizo

- Költségvetés
- Járulék besze
- Pénzszámlé

1-3 munl

Presbiterválasztás

Ebben az évben presbiterválasztás lesz gyülekezetünkben. Az új presbitereket a gyülekezetnek kell megválasztania. Megbízatusuk hat évre szól. Minden gyülekezeti tag felelős azért, hogy milyen presbitériumunk lesz, ezért ezúton is szeretnénk a testvéreket tájékoztatni a választással kapcsolatos tudnivalókról.

Mi a választás menete?

2011.

augusztus

a presbitérium megbízza a jelölő bizottságot (tagjai: Cseke Ildikó, Magai Nóra, Mohácsyné Eta, Molnár Sándor, Sípos A. Szabolcs);

zeptember 4.

a jelölő bizottság fogadalomtételle, bemutatása a gyülekezet előtt;

zeptember 4 – október 14.

a jelölés időszaka – a gyülekezet tagjai a jelölő bizottság tagjainál jelölhetnek a presbiteri illetve a gondnoki tisztségre;

október 14.

a jelölő bizottság összeállítja a jelöltek listáját és a presbitérium elé terjeszti jóváhagyásra;

november 6.

a jelöltek bemutatkoznak a gyülekezetben;

november 13.

a választás;

december 31.

a jelenlegi presbiterek megbízatusa lejár;

2012.

január 1.

az újonnan megválasztott presbiterek és gondnok megbízatusának kezdete.

Kik választhatnak?

A gyülekezet 2010. év végén elkészült választói névjegyzékében szereplő tagjai. (A névjegyzékbe minden év elején beletekinthet bárki, és kifogását észrevételét megteheti a presbitérium felé. Az ezután jóváhagyott névjegyzék a következő évre rögzíti a választásra jogosult egyháztagok névjegyzékét.)

Kiket válasszunk?

Mivel a gyülekezetről, Isten népének közösségéről van szó, ezért fontos, hogy Isten akarata szerint válasszunk, tehát a Biblia útmutatásának megfelelően. Fő szempontunk tehát nem lehet a személyes ismeretség vagy szimpátia, vagy akár saját elképzelésünk, hanem kizárólag Isten Igéjének tanítása. A bibliai szempontokat a következő helyeken találjuk meg: Ap.csel. 20,28., Kolossé 3,17., I.Tim. 2,8., 3,1-13., Titus 1,5-9., 2., I.Péter 5,1-4. Ezek alapján az alábbiakban lehet röviden összefoglalni, hogy milyen feltételeket szab Isten a presbiter személyét illetően.

A presbiter személye:

- csak férfi lehet,
- rendezett családi élete legyen (házassága, családi kapcsolatai),
- élőhitű, aki ismeri az evangéliumot és annak megfelelően él, rendszeresen imádkozik és olvassa a Bibliát,
- olyan hívő ember, akinek nyilvánvaló a hitbéli érettsége, aki bizonyosságot tett Isten és a gyülekezet iránti hűségéről, mások iránti áldozatkész szeretetéről.

A presbiter feladata:

- legyen előjáró a lelki dolgokban (imádság, alkalmak látogatása, szent élet),
- tudja az Ige szerint inteni, bátorítani, buzdítani a gyülekezeti tagokat,
- törekedjen a bibliai rend érvényesítésére a gyülekezet életében (keresztség, úrvacsora, konfirmáció),
- élete és munkája Isten dicsőségét szolgálja.

Ebből következően a presbiter olyan ember legyen, aki:

- ismeri a gyülekezet tagjait,
- megszólítja a gyülekezetbe jövő új embereket, és igyekszik megismerni őket,
- az elmaradozó, hiányzó gyülekezeti tagokat számon tartja, felhívja vagy szükség esetén felkeresi,
- aktívan részt vesz a gyülekezet életében és valamely szolgálathoz.

» Nagyon klassz volt a filmklub és a csoportos beszélgetések. Az imasétán személyesen és őszintén beszélhettünk a vezetőkkel, segítőkkel problémáinkról. Kényes kérdéseket is feltehattunk, és sok mindenre választ kaptam.

» Nekem legjobban az alkalmak tetszettek. Ez a tábor megerősítette a hitemet, és rájöttem, hogy Jézus sosem hagy egyedül, mindig velem van.

» Nagyon jók voltak az énekek, alkalmak és az éjszakai kajálás a fiúszobában. Megértettem, hogy Isten zseniális tervező az én életemben is. Ajánlás: jövőre hosszabb legyen a tábor.

» Rájöttem, hogy bocsánatot kell kérnem valakitől, akivel már régen összeveszttem, és meg kell ismeretnem ezt az Istent a szüleimmel, az öcsémmel és egy fontos barátommal.

Nagy ifisek tollából:

» Az egész hét csodálatos volt. Jó volt megérteni, hogy az Isten szeret engem. Nagyon tetszett a strandolás és a foci.

» Nagyon jó volt a „játék határok nélkül”. Megértettem, hogy milyen képmutató vagyok.

» A kiscsoportos beszélgetés, a „szabadulás ideje” tetszett a legjobban, valamint a Szent Lélek teremtő erejével kapcsolatos gondolat, a Lélek munkája. Klassz volt a hajózás a Balatonon és a röpzés.

» Nagyon sokat jelentett az a szeretet, amivel a táborban a vezetők hozzánk viszonyultak.

» Nyugodt szívvel megyek haza, n rendbe tettem az életemben. Me semmire sem jó a gyűlölet. Nag programok, de a film érintett m El kellett gondolkodnom azon, h semmel, beszéddel egy más befolyásolni tudom. Nagy felelős

» Ki kell mondani dolgokat, úgy t ni. Nem szabad rejtegetni. A kisc getések nagyon jók voltak.

» Nagyon fontos a mindenna jelenléte. Az éjszakai pele vadász

» A Tihanyi-öböl hívő szemn Hitbelileg pedig: egészen az Ővé

» Bográcsolás!! ☺ Isten mindig v gondjaimban, és még akkor is for ha 77-szer vétkezek.

» Istenre bízhatok mindent. Önr jóra nem vagyok képes. Szerdán gy volt és jó volt együtt vízibiciklizn.

» Az evangelizálásnál legfontosab az embereket. Megértettem, hog nyan van a mércém a bűnök ter valakivel személyesen beszélget

Zárómegjegyzés: Köszönjül imádságos háttérét, amivel elk ket. Köszönjük az anyagi támo nek köszönhetően nem kellett n raknunk egy-egy családra.

„...tegyetek tanítványokká minden népeket!”

Bejárós gyerektábor

Nyomkeresés, akadályverseny

Ha valaki június vége felé a templomudvaron járt, szokatlan látvány tárult a szeme elé. Egy jókora (5-6 méteres) indiánsátor helyezkedett el az udvar közepén. Nem csoda, hisz az idei nyáron gyerekheteink az „Indiántábor” címet viselték.

A két hét alatt kb. 150 gyerek és legalább 30 segítő sürgött-forgott a gyülekezeti házban és annak udvarán.

Délelőttönként a közös éneklés után egy-egy „házilag”, azaz a nagyobb gyerekek és néhány lelkes felnőtt bevonásával készült indiánjelenettel kezdődött a nap, majd érdekes feladatok vártak a gyerekekre. Volt nyomkeresés, indián erőpróba, akadályverseny, és, amint egy rendes táborban illik, számháború is. Miután megmozgattuk a gyerekeket, korosztály szerinti csoportokban hallgathatták meg a bibliai történeteket. Ezekből mindenki számára világosan kiderült, hogy Jézus, aki Isten fia, tud igazán segíteni mindenkin, aki hozzá fordul, mert övé minden hatalom. Az áhítatokat a harangszó zárta le, amikor már korgó gyomorral vártuk az ebédet.

Délután a fiúk nagy focisatákban mérték össze erejüket és ügyességüket az iskola torna-

és a keresztyénné lett indián kislány

termében. A lányok békésebb elfoglaltságokat találhattak maguknak, mert szebbnél szebb díszeket, zeneszerszámokat, tarisznyákat, agyagtálatokat lehetett készíteni hozzáértő kezek segítségével. Természetesen osztatlan sikert aratott az ajándék fagyí is, amit ezúton is köszönünk a felajánlóknak.

A nap egy folytatásos történettel zárult, melyben megismertünk egy indián kislányt, aki elhagyva elődjei hitét Jézus Krisztus követője lett.

Mindkét héten péntek délutánra hívtuk meg a szülőket, és kis ízelítőt adtunk nekik az egész héten tanultakból. A zsúfolásig megtelt teremben örömmel tapasztaltuk, hogy sok olyan család is megjelent, akiket nem látunk évközlben. Reméljük, megmarad a gyerekekben, hogy Jézussal élni jó, hogy a gyülekezetben befogadó emberekkel találkozhatnak. Reméljük, szívesen visszajönnek ide, hogy még jobban megismerjék a mi Megváltónkat. És ha ez így történik, nagyon boldog lesz a szívünk, mert részesei lehetünk Jézus missziójának, ahogy parancsolta: „Menjete el, és tegyete tanítványá minden népeket..”

Sipos Zsuzsa

